

ИНСТРУКЦИЯ № М-3/15.11.2012г.

ЗА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ВЗАИМОДЕЙСТВИЕТО МЕЖДУ ПРОКУРАТУРАТА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ВОЕННАТА ПОЛИЦИЯ

Раздел I Общи правила

Чл. 1. (1) Тази инструкция урежда организацията на взаимодействието между Прокуратурата на Република България и военната полиция.

(2) Взаимодействието между военните органи на досъдебното производство, както и тяхното взаимодействие с други държавни органи в хода на наказателното производство се осъществява под процесуалното ръководство на прокурора.

(3) Взаимодействието между военните органи на досъдебното производство се осъществява чрез:

1. обмен на информация, анализи, оценки и изводи;
2. възлагане на проверки;
3. докладване по конкретни дела или въпроси;
4. създаване на съвместни екипи за проверка и/или разследване;
5. оказване на методическа и експертна помощ;
6. провеждане на съвместни обучителни и квалификационни мероприятия;
7. съвместни периодични анализи на резултатите по предотвратяване, разкриване и разследване на престъпления;
8. други форми за взаимодействие.

Раздел II

Компетентност на военните органи на досъдебното производство

Чл. 2. (1) По дела за престъпления, подсъдни на военните съдилища, разследването се провежда от:

1. военни следователи по дела за престъпления, посочени в чл. 194, ал. 1, т. 1 от НПК и за престъпления, извършени от офицери;

2. военни разследващи полицаи за престъпления, извършени от сержанти и войници, служещи в Министерството на отбраната, Българската армия, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и от граждански лица при или по повод изпълнението на службата им в Министерството на отбраната, Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната;

3. военни прокурори за престъпления извършени:

- а) в чужбина от лица, които не са офицери;
- б) от сержанти, войници и граждански лица при или по повод изпълнението на службата им в Националната служба за охрана, Националната разузнавателна служба, военните съдилища и прокуратури.

(2) Военният прокурор може да възложи извършване на отделни действия или на всички действия по разследването, освен привличане като обвиняем и предявяване на разследването в случаите по предходната алинея по т. 3, б. „б“ на военен следовател и в случаите по т. 3, б. „а“ на военен разследващ полицай.

Чл. 3. (1) Административните ръководители на Военно-апелативна прокуратура и военно-окръжните прокуратури съвместно с директора на служба „Военна полиция“ и директорите на регионалните служби „Военна полиция“ вземат мерки за обезпечаване на законност, обективност, пълнота и бързина при провеждане на досъдебни производства чрез:

1. съгласуване и координиране на дейността на прокурорите, следователите и разследващите полицаи при изпълнение на общи задачи;

2. провеждане на периодични срещи за обсъждане на текущи въпроси, засягащи съвместната дейност и набелязване на необходимите мерки;

3. организиране на обучение по общи въпроси на досъдебното производство и тематични въпроси, създаващи затруднения, чрез осигуряване на присъствие при извършване на действия по разследването от опитни следователи и разследващи полицаи с последващ анализ на действията; лични беседи по материално-правни и процесуални въпроси; посочване или осигуряване на научна литература, съдебна практика и методология по въпроси, съставляващи затруднение; подробен инструктаж при възлагане на разследването на конкретно дело и др.

4. изучаване и разпространяване на добрия практически опит;

5. контрол върху срочността на изпълнението на плановете за разследване по конкретни дела;

6. оказване на помощ по конкретни дела със съвети и разяснения;

7. периодично отчитане на съвместно съвещание на резултатите от дейността на разследващите органи и прокуратурата на регионално ниво и набелязване на мерки за нейното подобряване.

(2) Директорът на служба „Военна полиция“ чрез ръководителите на структурни звена в ръководството на службата осъществява методическо ръководство на дейността по разследването, както и контрол на изпълнение писмените указания на прокурора и спазване на процесуалните срокове в регионалните служби „Военна полиция“.

Чл. 4. При осъществяване на правомощията си по Наказателно-процесуалния кодекс и Закона за съдебната власт наблюдаващият прокурор може и:

1. да конкретизира обстоятелства, предмет на доказване, доказателствените средства за тяхното установяване, както и приложимите способи за доказване, да определи кръга на възможните източници на информация за престъплението и да посочи допустимите от закона процесуални способи и средства за извличане и закрепването и да определи последователността и срока на извършване на действията по разследването, като планира или разпорежда планиране на разследването по време, място и участници за всяко действие по разследването;

2. да определи времето и начина на получаване на обратна текуща информация от разследващия орган за извършените действия по разследването и за резултатите от тях; да определи срок за извършване и приключване на разследването и междинни срокове за докладване на делото преди привличане в качеството на обвиняем и предявяване на разследването;

3. да извършва периодични проверки на място за хода и резултатите от разследването по делата, възложени на разследващия орган и да му дава необходимите указания;

4. да прави оценка за обема и качеството на работа на разследващия орган и да я съобщава на неговия ръководител;

Чл. 5. Военните следователи и военните разследващи полицаи извършват разследване по дела от общ характер съгласно определената от закона компетентност. При възлагане на действия по разследването в случаите на чл. 108 и 218 от НПК от военен следовател на военен разследващ полицай, военният следовател уведомява наблюдаващия прокурор, който, ако намери за необходимо, отменя възлагането и възлага извършването на тези действия на друг военен следовател.

Чл. 6. (1) При изпълнение на функциите си разследващият полицай взема решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото и закона. Ръководителите на разследващия полицай нямат право да разпореждат и забраняват извършване на действия по разследването и други процесуални действия, както и да изменят дадените от прокурор разпореждания и указания. В такива случаи разследващият полицай уведомява наблюдаващия прокурор.

(2) Разследващите органи при изпълнение на функцията по разследване:

1. съставят план за разследване и го представят на прокурора;

2. представят делото на наблюдаващия прокурор, когато преценят, че им е необходима юридическа и организационна помощ и винаги в предвидените от НПК случаи.

Чл. 7. (1) Военните разследващи полицаи водят от свое име кореспонденция във връзка с възложените им досъдебни производства. Директорите на регионалните служби „Военна полиция“ могат да проверяват дали изпращаната кореспонденция е свързана с възложените на съответния разследващ полицай досъдебни производства.

(2) Досъдебните производства, които се изпращат на други органи, уведомленията за образуване на досъдебни производства, както и писма до висшите органи на държавна власт и управление се изпращат със съпроводителни писма, подписани от директора на съответната регионална служба „Военна полиция“.

Раздел III

Получаване на съобщения и извършване на проверки

Чл. 8. (1) Служба „Военна полиция“ във взаимодействие с органите на Министерство на вътрешните работи извършва полицейска регистрация на лицата по чл. 396 от Наказателно-процесуалния кодекс, които са привлечени като обвиняеми за извършено умишлено престъпление от общ характер.

(2) Когато военен прокурор или следовател извърши привличане като обвиняем, осигурява явяването на обвиняемия и предоставя необходимите данни за извършване на полицейска регистрация от регионалната служба „Военна полиция“, когато тази служба е компетентна да извърши регистрацията.

Чл. 9. (1) Органите на служба „Военна полиция“ събират информация за извършени престъпления, като ползват всички възможни и допустими от закона източници на информация.

(2) Военно-окръжните прокуратури създават условия за приемане на съобщения от граждани, държавни органи и други юридически лица и проучват информацията за извършени престъпления, подсъдни на военните съдилища, разпространени чрез средствата за масово осведомяване.

(3) Военно-окръжните прокуратури и регионалните служби „Военна полиция“ са длъжни да регистрират всяко постъпило при тях съобщение за извършено престъпление и при поискване да предоставят информация на лицето, направило съобщението, за номера на регистрацията.

(4) Регионалните служби „Военна полиция“ уведомяват военно-окръжните прокуратури за всяко съобщение за извършено престъпление, независимо от начина, по който е озаглавено, начина, по който е регистрирано, и от наличието на данни за дееца и за правната квалификация на деянието.

Чл. 10. (1) Проверката на основание чл. 145 от Закона за съдебната власт е извънпроцесуална дейност, насочена да установи или да изключи наличието на достатъчно данни за извършено престъпление. Тя се извършва, когато не може да бъде образувано досъдебно производство, поради липса на достатъчно данни за извършено престъпление.

(2) Не се извършва проверка, когато:

1. несъмнено е налице някое от основанията, изключващи образуването на досъдебно производство по чл. 24, ал. 1 от НПК;

2. съобщението до органите на досъдебното производство не съдържа данни за конкретно деяние и деец, а общи изявления, оценки или квалификации;

3. съобщението е подадено от пострадалия и е подкрепено с други писмени материали или сведения;

(3) Проверката се възлага от прокурора с мотивирано постановление на основание чл. 145, ал. 1, т.3 от Закона за съдебната власт, което съдържа:

- обстоятелства, предмет на проверката;
- неизяснени въпроси, свързани с факта на извършеното деяние;
- задачи, които се поставят на проверяващия орган;
- действия, които задължително следва да се извършат;
- способности и методи, които могат да се използват;

- форми на взаимна връзка, междинни и окончателни доклади;
- срокът за изпълнение на проверката, не по-голям от 60 дни.

(4) Постановлението се изпраща до директора на съответната РСВП. Конкретният служител, който да извърши проверката се определя съобразно квалификацията, специализацията и натовареността.

Чл. 11. (1) Проверката се извършва в срока, определен от прокурора във възлагателното постановление. При проверка, съставляваща фактическа и правна сложност, след доклад от прокурора и органа, извършващ проверката, административният ръководител на военно-окръжната прокуратура може да продължи срока до 6 месеца.

(2) Прокурорът, възложил проверката, е задължен да контролира изпълнението на разпорежданията си.

(3) При неспазване на определения срок без уважителни причини или при неизпълнение на конкретни писмени разпореждания за проверката прокурорът, който я е възложил, може да наложи глоба на основание чл. 405 от Закона за съдебната власт

Чл. 12. (1) За приключената проверка проверяващият изготвя докладна записка, в която изразява становище и заедно с материалите по преписката я изпраща в съответната прокуратура.

(2) След проучване на материалите от проверката прокурорът може да върне преписката на проверяващия и да му определи срок за изпълнение на указанията в постановлението или за допълнителни действия, изрично посочени, с указани конкретни методи или способности за извършване;

(3) Екземпляр от постановлението, с което е постановен или е отменен отказ да се образува досъдебно производство, се изпраща за сведение на съответната регионална служба „Военна полиция“, която е извършила проверката.

Чл. 13. (1) Разследващите органи не изготвят постановления за отказ да се образува досъдебно производство.

(2) В случаите на образувано досъдебно производство по чл.212, ал. 2 НПК не се допуска постановяване на отказ да бъде образувано досъдебно производство. В тези случаи прокурорът може да прекрати образуваното досъдебно производство, ако са налице основания за това.

(3) Когато прокурорът откаже образуване на досъдебно производство материали от извършена проверка съдържащи резултати от извършени справки по ЗЕС се връщат на съответната РСВП, която е извършила проверката.

Раздел IV Дежурства

Чл. 14. (1) Административните ръководители на военно-окръжните прокуратури организират седмични дежурства на военните прокурори и следователи, които започват и завършват в 12 часа всеки петък. Месечните графици за дежурства на прокурорите и следователите от военно-окръжните прокуратури, съдържащи телефонните номера за връзка, се изпращат на съответните регионални служби „Военна полиция“ преди началото на съответния месец.

(2) Директорите на регионалните служби „Военна полиция“ изготвят месечни графици на оперативно-разследващите групи при регионалните служби „Военна полиция“, които се изпращат на съответните военно-окръжни прокуратури преди началото на съответния месец.

(3) По време на дежурствата си военните прокурори и разследващи органи постоянно поддържат възможност за повикване по телефона.

Чл. 15. (1) За извършване на неотложни действия по разследването за престъпления, по които се провежда досъдебно производство от разследващ полицай при регионалните служби „Военна полиция“, се организират оперативно-разследващи групи от разследващи полицаи, специалисти-технически помощници и други служители.

(2) Когато не присъства прокурор, разследващият полицай ръководи оперативно - разследващата група, независимо от военните звания и длъжностите на останалите участници.

(3) За всяко получено съобщение за престъпление от общ характер, налагашо неотложни действия по разследването, военните разследващи органи докладват на дежурния военен прокурор, който при данни за особено тежки престъпления уведомява военно-окръжния прокурор.

(4) При данни за извършени особено тежки престъпления или по лична преценка дежурният прокурор посещава местопроизшествието, ръководи оперативно-разследващата група и организира или лично извършва неотложните действия по разследването.

(5) При престъпления и произшествия с изключително тежки последици и в други случаи по преценка на дежурния прокурор към оперативно-разследващата група се включват и военни следователи, които докладват устно своите бележки, възражения и предложения на дежурния прокурор. Прокурорът след преценка може да ги възпроизведе като указания до разследващите полицаи.

Чл. 16. Задълженията на военно-полицейските органи и мерките, които следва да вземат при получаване на сигнал за произшествие относно заградителни мероприятия; запазване на следи; охрана на местопроизшествието; установяване на самоличност на свидетели и заподозрени; осигуряване на участието им в действия по разследването; оповестяване и осигуряване на участниците в разследването се уреждат със заповед на Директора на Служба „Военна полиция“.

Раздел V Взаимодействие в досъдебното производство

Чл. 17. (1) Досъдебното производство се образува с постановление на прокурора или при условията на чл.212 ал.2 от НПК.

(2) Когато прокурорът намери, че досъдебното производство, образувано при условията на чл.212 ал.2 от НПК, е започнало законосъобразно и не са налице основания за неговото прекратяване, той дава указания за неговото продължаване и следи за хода и резултатите от разследването.

Чл. 18. (1) Административните ръководители на военно-окръжните прокуратури разпределят делата между военните прокурори на принципа на случайния подбор.

(2) Съответните началници разпределят делата между разследващите полицаи, съобразно квалификацията, специализацията и натовареността им. По изключение, при особена фактическа и правна сложност на делото и след съгласуване със съответния началник, прокурорът може лично да определи конкретен разследващ полицай, който да извърши разследването. След като получи образувано от прокурора дело или след като извърши неотложни действия по разследването, с които досъдебното производство се счита образувано, разследващият орган незабавно:

- докладва в прокуратурата с писмено уведомление за започване на разследването, като с копие от него уведомява съответния началник на лицето, срещу което е образувано производството, и изисква необходимите за разследването документи;

- приема с постановление като свои всички или част от действията по разследването, извършени при спазване на процесуалните изисквания от друг орган, ако има такива;

- изготвя план за разследването.

(3) В уведомлението за образуване на досъдебно производство при условията на чл.212 ал. 2 от НПК се посочва кратко описание на фактическата обстановка, правната квалификация на деянието, данни за дееца и пострадалия и извършените неотложни действия по разследването.

Чл. 19. (1) Разделяне и обединяване на досъдебни производства се извършва само с постановление на прокурора в предвидените в НПК случаи.

(2) В постановлението за разделяне или в приложения опис към него подробно се описват отделените от съответното дело материали. Копие от постановлението, заедно с приложението опис се прилага и в отделеното досъдебно производство.

(3) Всички отделени доказателствени материали заедно с препис от акта за образуване на досъдебното производство и постановлението за разделяне се изпращат на съответния компетентен разследващ орган или прокурор, а служебно заверени преписи от отделените материали се прилагат към първоначалното дело. Когато е необходимо за целите на наказателното производство оригиналите на отделените материали остават в първоначалното дело, а в отделеното се прилагат служебно заверени преписи.

Чл. 20. (1) Военните разследващи полицаи са независими от съответните командири (началници) на военнослужещите, които участват в действията по разследването и на поделения и обекти, в които се извършват действията по разследването.

(2) В района на военни поделения и обекти действията оглед, освидетелстване, претърсване и изземване се извършват в присъствието на най-близко намиращия се командир или началник или упълномощено от него лице, като за поемни лица се поканват военнослужещи.

Чл. 21. (1) За всяко досъдебно производство се изготвя наблюдателно дело, в което се прилагат екземпляри от постановленията, протоколите за действия по разследването и друга процесуални действия, а когато е необходимо и ксерокопия от други материали, приложени в досъдебното производство.

(2) Когато НПК не предвижда друго, постановленията и протоколите за действия по разследването и други процесуални действия се изготвят в не по-малко два екземпляра, един от които се прилага в наблюдателно дело. Когато не е възможно съставяне на повече от един екземпляр, след съставянето му се изготвят заверени копия.

(3) Наблюдателното дело се изпраща на прокурора заедно с досъдебното производство след приключването му.

Чл. 22. (1) Когато се съберат достатъчно доказателства за виновността на определено лице в извършване на престъпление от общ характер и не е налице основание за прекратяване на наказателното производство, разследващият орган докладва делото на прокурора.

(2) Достатъчно доказателства по смисъла на чл. 219 НПК са налице, когато от тях може да се направи обоснован извод, че определено лице виновно е извършило конкретно престъпление и този извод към момента на привличането му в качеството на обвиняем не се опровергава от останалите събрани доказателства.

(3) Разследващият орган докладва делото на прокурора, като му представя проект на постановление за привличане в качеството на обвиняем заедно с доказателствените материали.

(4) Когато прокурорът прецени, че са налице условия за привличане в качеството на обвиняем, удостоверява това с подпис върху проекта на постановлението. Когато не са налице условията за привличане на обвиняем, прокурорът дава допълнителни указания на разследващия орган. Разследващият орган е длъжен да изпълни писмените указания на прокурора за привличане на лице като обвиняем и когато не е съгласен с тях.

Чл. 23 (1) Постановлението за привличане в качеството на обвиняем съдържа реквизитите по чл. 219, ал. 3 НПК.

(2) В постановлението за привличане в качеството на обвиняем деянието се индивидуализира, като се посочват :

1. приложимата норма от особената част на Наказателния кодекс,
2. признаците от обективна и субективна страна на осъществения основен, квалифициран или привилегирован състав на престъпление;
3. времето и мястото на извършване на престъплението;
4. конкретното действие или бездействие, с което е извършено;
5. конкретната форма на изпълнително деяние, ако в приложимата норма са предвидени няколко форми на изпълнително деяние;
6. формата на съучастие при умишлените престъпления или наличие на съпричинителство при непредпазливите престъпления;
7. обществено опасните последици по характер, количествени и качествени измерения :
а) за резултатните имуществени престъпления – стойност по пазарни цени на предмета на престъплението, има ли възстановяване и в какъв размер;

б) за престъпления срещу личността – характер и степен на увреждането;
в) за останалите престъпления – причинените имуществени и неимуществени вреди, които са елемент от състава на престъплението.

Чл. 24. (1) За взетата мярка за неотклонение "Поставяне под най-близко наблюдение в частта", „Домашен арест" или "Задържане под стража" незабавно се уведомява съответния командир (началник). При вземане на мярка за неотклонение "Поставяне под най-близко наблюдение в частта" на съответния командир (началник) се изпраща за изпълнение екземпляр от постановлението, с което е взета.

(2) За задържане под стража на офицери и цивилни служители, освен на съответния началник, незабавно се съобщава и на министъра на отбраната, чрез директора на служба „Военна полиция”, съгласно чл. 402, ал. 3 НПК.

(3) Когато спрямо обвиняемия бъде взета мярка за неотклонение задържане под стража или домашен арест, военният прокурор изпраща препис от определението на съответния началник, за да го отстрани временно от длъжност, съгласно Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България.

(4) Мерките за неотклонение „подписка" и „гаранция" се вземат с постановление на органа на досъдебното производство, изготвено непосредствено след привличането като обвиняем. В постановлението се посочват времето и мястото на издаване, органът, който го издава, номера на делото, трите имена на обвиняемия, престъплението, за което се повдига обвинение, мотивите за определената мярка. Постановлението се предявява на обвиняемия срещу подпис.

(5) Разследващите органи са длъжни да уведомяват прокурора за настъпването на обстоятелства, които налагат вземането, промяната или отмяната на мерките за неотклонение и другите мерки за процесуална принуда.

(6) Контролът по фактическото изпълнение на мярката за неотклонение домашен арест на военнослужещи от Министерство на отбраната, структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната и Българската армия се извършва от съответната регионална служба „Военна полиция" по разпореждане на прокурора.

Чл. 25. (1) Вземането на мярката за процесуална принуда „временно задържане за срок до 72 часа по чл. 64, ал. 2 от НПК става само с постановление на прокурора и има за цел единствено осигуряване присъствието на обвиняемия в производството пред съда за вземане на мярка за неотклонение „Задържане под стража".

(2) Когато на обвиняемия е взета такава мярка за процесуална принуда, спрямо него не може да се наложи за същото престъпление задържане на основание чл. 13, ал. 1, т. 1 от Закона за военната полиция.

Чл. 26. (1) Когато намери, че са извършени всички необходими действия по разследването за разкриване на обективната истина и са налице условия за предявяване на разследването, разследващият орган докладва делото на прокурора заедно с всички доказателствени материали.

(2) Когато прокурорът установи, че при разследването е допуснато отстранимо съществено нарушение на процесуалните правила или че не са събрани доказателствата, необходими за разкриване на обективната истина, или че се налага ново привличане, той с постановление посочва изчерпателно констатиранията нарушения и непълноти на разследването, както и конкретните действия по разследването и други процесуални действия, които следва да се извършат.

Чл. 27. (1) Разследващият орган предявява разследването, когато са извършени всички действия, необходими за разкриване на обективната истина и след доклад на делото прокурорът не е дал указания по чл. 226, ал. 3 от НПК или дадените указания са изпълнени.

(2) Докладването на делото от разследващия орган на прокурора, преди предявяване на разследването, се отразява писмено в материалите по делото, датира се и се подписва от прокурора.

Чл. 28. (1) Писмените искания, бележки и възражения, направени при предявяване на разследването се прилагат по делото, а устните се вписват в протокола. Разследващият орган е длъжен да докладва на наблюдаващия прокурор направените искания, бележки и възражения.

(2) Наблюдаващият прокурор е единствено компетентен да се произнесе по направените искания, бележки и възражения с мотивирано постановление, което се изготвя незабавно след докладване на делото.

Чл. 29. След приключване на разследването разследващият орган съставя писмено мнение по чл. 235 НПК, съдържащо установената фактическа обстановка.

Чл. 30. (1) В делото се подреждат всички писмени доказателствени и други материали, събрани на досъдебното производство.

(2) По изключение, при опасност от унищожаване и по преценка на прокурора, оригиналите на важни документи могат да се съхраняват отделно, като по делото се прилага копие, _____ заверено _____ от разследващия орган, а оригиналите се предоставят в съдебно заседание от прокурора.

(3) Веществените доказателства се изпращат заедно с делото с опис в четири екземпляра.

Чл. 31. (1) Документите по делото се подреждат в следната последователност:

1. опис на материалите по делото;

2. карта за състоянието на наказателното производство, съгласно нормативната уредба на Единната информационна система за противодействие на престъпността;

3. постановлението за образуване на досъдебното производство или уведомителното писмо до прокурора съгласно чл.212, ал.3, чл.356, ал.2 или чл.362, ал.2 от НПК;

4. постановленията за обединяване, разделяне на производствата; писмата за продължаване на срока за разследване, първоначалните материали, въз основа на които е образувано производството;

5. постановленията за привличане на обвиняем (протокола за първото действие по разследване срещу лицето, с което е привлечен като обвиняем - по чл.219, ал.2 НПК);

6. пълномощно на защитник (постановление за назначаване на защитник),

7. протокол за предявяване на постановлението за привличане на обвиняем и протокол за разпит на обвиняем;

8. протоколите от действията по разследване по видове;

9. постановленията за назначаване на експертиза и експертните заключения;

10. други доказателствени материали.

(2) По сложни и многоепизодни дела или по дела с повече обвиняеми лица материалите могат да бъдат подредени по факти, обвиняеми лица или други признаци, като се цели яснота, прегледност и удобство при ползването.

(3) Всички материали към делото се номерират, описват и подшиват, а последната страница се подпечатва.

(4) Материалите от допълнително разследване се подреждат след първоначалното заключение и акта, с който е постановено допълнителното разследване. Те също се подшиват, номерират и описват, без да се разкъсва първоначалното прошнуроване.

(5) При обединяване на производствата се запазва целостта на делата, които се присъединяват.

Чл. 32. (1) Когато прокурорът след приключване на разследването прецени, че са налице основанията по чл. 242, ал.2 от НПК, той изготвя писмени указания, в които посочва: в какво се състои допуснатото съществено процесуално нарушение; необходимите действия за неговото отстраняване; срока за изпълнение на указанията.

(2) Разследващият орган е длъжен да изпълни указанията на прокурора, след което да докладва делото, да предяви разследването и да изготви мнение.

(3) Ако обстоятелствата след допълнителните действия по разследването не са се променили, това изрично се посочва в новото мнение и по съдържание то възпроизвежда предходното. Ако след допълнителните действия по разследването има промяна във фактическата обстановка и правните изводи, се съставя съответстващо им ново писмено мнение.

(4) След съставяне на мнението по предходната алинея, разследващият орган изпраща незабавно делото на прокурора.

Чл. 33. Военно-окръжните прокуратури уведомяват съответната регионална служба „Военна полиция“ за резултата от приключване на наказателното производство, когато досъдебното производство е било образувано по материали или е било водено от служители на тази служба.

Раздел VI. Взаимодействие по спрени дела

Чл. 34. (1) Досъдебното производство се спира, когато са извършени всички възможни действия по разследването и оперативно-издирвателни действия и е установено, че са налице основанията по чл. 244, ал. 1 от НПК.

(2) В обстоятелствената част на постановлението за спиране на наказателното производство прокурорът анализира събраните в хода на разследването доказателства, установяващи съответното основание за спиране на наказателното производство.

(3) При спиране на досъдебно производство, водено от военен разследващ полицай поради неразкриване на извършителя, прокурорът го изпраща на разследващия орган. Военният разследващ полицай организира издирването, като с постановление възлага оперативно-издирвателни мероприятия на съответния оперативен работник, който изготвя подробен план и периодични справки за планираните и проведените мероприятия и за резултатите от тях.

(4) Прокурорът, който е спрял наказателното производство, продължава да упражнява ръководство и надзор за работата по него и периодично изисква информация за хода на издирването. Разследващият орган е длъжен да уведомява прокурора за резултатите от издирването и да му предоставя събраните материали.

Чл. 35. Спрените на основание чл. 244, ал. 1, т. 1 и 3 от НПК досъдебни производства се съхраняват в прокуратурата, като прокурорите, упражняващи функции по ръководство и надзор по тях, възлагат на съответните оперативно-издирвателни органи или извършват лично периодични проверки, дали са отпаднали основанията за спиране на производството.

Раздел VII.

Достъп на служба „Военна полиция“ до Унифицираната информационна система и Ведомствения информационен сайт на Прокуратурата на Република България

Чл. 36. (1) Прокуратурата на Република България осигурява достъп на служба „Военна полиция“ до Унифицирана информационна система (УИС) и Ведомствен информационен сайт за извършване на справки, информацията от които се използва само за нуждите на служба „Военна полиция“ при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни.

(2) Правата на достъп на служба „Военна полиция“ до преписките в УИС са, както следва:

1. Директорът на служба „Военна полиция“ или упълномощени от него служители – достъп до всички преписки в УИС;

2. Директорите на регионални служби „Военна полиция“ или упълномощени от тях служители – достъп до преписките на Военно-апелативна прокуратура и териториално съответстващата им Военно-окръжна прокуратура.

(3) Защитената комуникационна връзка между сървъра на служба „Военна полиция“ и централния сървър на Прокуратурата се осъществява чрез националната мрежа на държавната администрация посредством одобрено комуникационно оборудване от дирекция „Информационни технологии“ (ИТ) в Администрацията на главния прокурор и при спазване на одобрени от главния прокурор и министъра на отбраната правила за информационна и персонална сигурност.

Чл. 37. (1) Служба „Военна полиция“ извършва справки в УИС и във Ведомствен информационен сайт на Прокуратурата за целите на:

1. провеждане на досъдебни производства;
2. проверки по Закона за защита на класифицираната информация;
3. други предвидени в закон случаи.

(2) За извършените справки в УИС служба „Военна полиция“ води регистър, в който се вписват: датата на извършването на справка; служителят, извършил справка; служителят, по чието искане е била извършена справка; основанието по ал. 1 за извършване на справка.

Чл. 38. (1) Директорът на служба „Военна полиция“ определя със заповед служителите от служба „Военна полиция“ с право на достъп до УИС и Ведомствения информационен сайт на Прокуратурата, както и реда за извършване на справки в тях.

(2) Директорът на служба „Военна полиция“ предоставя на ВКП копие от заповедта по ал. 1, за конфигуриране на достъпа на определените от него служители до УИС и Ведомствения информационен сайт на Прокуратурата.

(3) Дирекция ИТ в Администрацията на главния прокурор конфигурира достъпа до УИС на директора на служба „Военна полиция“ и достъпът до Ведомствения информационен сайт на всички оправомощени служители на „Военна полиция“.

(4) Военно-окръжните прокуратури конфигурират достъпа до УИС на служителите от съответните регионални служби „Военна полиция“.

(5) При настъпили промени в организационно - щатната структура на служба „Военна полиция“, както и при освобождаване от длъжност на служители с конфигуриран достъп до УИС, на ВКП се изпраща списък на лицата за прекратяване на достъпите им в срок от 7 дни.

(6) Прокуратурата на РБ и служба „Военна полиция“ осигуряват за своя сметка необходимите им технически средства за пренос и защита на информацията.

Раздел IX.

Взаимодействие при възникване на авиационно произшествие с военни въздухоплавателни средства

Чл.39 (1) Досъдебно производство и проверка по повод на авиационно произшествие с военно въздухоплавателно средство се извършват паралелно, в тясно взаимодействие и постоянен обмен на информация с ръководителя на разследването във връзка с безопасността, който е служител на служба „Военна полиция“.

(2) Ръководителят на разследване във връзка с безопасността предоставя на прокурора при поискване:

- а) заверено копие от протокола за разследване във връзка с безопасността;
- б) протоколите от извършваните изследвания и анализи, както и разяснения за тяхното доказателствено значение;
- в) информация, получена при разчитането на полетните записващи устройства и на радиоразговорите.

(3) Прокурорът предоставя на ръководителя на разследване във връзка с безопасността копия от постановлението за отказ да се образува досъдебно производство, от постановлението за прекратяване на наказателното производство или от обвинителния акт за деяния, представляващи авиационно произшествие с военно въздухоплавателно средство.

(4) При поискване в хода на разследването органите на досъдебното производство предоставят на ръководителя на разследване във връзка с безопасността необходимата информация и копия от събрани от тях доказателствени материали.

Чл.40 (1) При възникване на авиационно произшествие с военно въздухоплавателно средство, органите на служба „Военна полиция“ съвместно с военните авиационни формирования извършват охрана на мястото на произшествието, както и на всички открити следи от произшествието, като не допускат те да бъдат размествани, унищожавани или повредени по какъвто и да е начин, освен когато се налага опазване на живота и здравето на лица и предотвратяване на значително увреждане на имущество и околната среда.

(2) В охраняваната зона се допускат единствено лица, осъществяващи спасителни мероприятия, органите извършващи разследването във връзка с безопасността и органите на досъдебното производство.

(3) Преди да извършат оглед на местопроизшествието, органите на досъдебното производство задължително планират съвместно с ръководителя на разследването във връзка с безопасността действията си, като съвместно набелязват границите на местопроизшествието, последователността на действията и участниците в тях, мерките за безопасност, веществените доказателства, които ще бъдат иззети, продължителността на охраната на местопроизшествието и други въпроси от значение за запазването и събирането на доказателства.

(4) При планирането на останалите действия по разследването и разгласяване на информация чрез средствата за масова информация, органите на досъдебното производство се консултират с ръководителя на разследването във връзка с безопасността.

Чл.41 (1) Определянето на място за съхраняване на веществени доказателства, използването им като обекти на експертиза или други действия по разследването, както и разпореждането с тях преди приключване на досъдебното производство се извършват от прокурора след задължително съгласуване с ръководителя на разследването във връзка с безопасността.

(2) Органите на досъдебното производство осигуряват достъп до веществените доказателства за целите на разследването във връзка с безопасността.

(3) Съхраняването и разчитането на полетните записващи устройства и други устройства записващи информация с доказателствено значение се осигурява от ръководителя на разследването във връзка с безопасността.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 1. Инструкция се приема на основание чл. 25, ал.3 от Закона за военната полиция и чл. 138, т. 4 от Закона за съдебната власт.

§ 2. Инструкцията влиза в сила от деня на обнародването и в Държавен вестник.

ИЗПЪЛНЯВАЩ ДЛЪЖНОСТТА
ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

БОЙКО НА

МИНИСТЪР НА ОТБРАНАТА
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ:

АНИО АНГЕЛОВ